

§ 29, 3die Stykke, følgende Bestemmelse: „Derimod skal Moderen, saa længe hun lever i Ægteskab med Børnenes Fader, ikke uden dennes Samtykke kunne gøre nogen Forandring i Børnenes lovbestemte Arveret efter hende.“ Det er ogsaa en formel Ulighed mellem Kvinde og Mand . . . (Afbyrdelse af *Deuntzer*). Jeg bliver fra kompetent Side gjort opmærksom paa, at her er der ikke noget at gøre, saa det skal jeg lade ligge. Jeg skal altsaa pege paa disse to Punkter, hvor jeg kunde ønske en Overvejelse af, om man ikke skulde tage et Par andre Spørgsmaal med ved Siden af dem, der behandles her i Lovforslaget. Mit Hovedsynspunkt er, at dette Lovforslag betegner paa det Omraade, det vedrører, et væsentligt Fremskridt, og jeg ønsker, at det ret snart maa blive til Lov, og at det maa blive baaret frem af dette Tings enstemmige Tilslutning.

Andreasen: Ogsaa jeg hilser Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag med Glæde. Jeg ser i Bemærkningerne til Lovforslaget udtalt, at Lovgivningen ikke paa Kønsforskellen bør bygge nogen Retsforskel. Heri er jeg og mine Meningsfæller fuldstændig enige med den højtærede Justitsminister, og det Lovforslag, som i Fjor vedtoges her i Tinget angaaende Børn fødte udenfor Ægteskab og dissers Mødre, hvilede jo ogsaa paa samme Opfattelse.

Hvad det foreliggende Forslag angaar, glæder det mig, at det her udtrykkelig fastslaaes, at Moderen skal have lige saa megen Ret over Barnet som Faderen. Den fuldmyndige Moder til et Barn udenfor Ægteskab bliver ifølge Lovforslaget Barnets fødte Værge, og efter Forslaget ville Kvinder lige saavel som Mænd kunne være Værger og Kuratorer for umyndige og mindreaarige.

Lovforslagets § 7 siger, at „i Tilfælde, hvor Lovgivningen kræver Mænd som Vidner ved Retshandelers Indgaaelse eller fordrer Bekræftelser eller Oplysninger til Brug i Retsforhold, afgivne af Mænd, skal under lige Betingelser Kvinders Medvirkning være retsgyldig“. Denne Bestemmelse er, tror jeg, af ret betydelig Vigtighed, og den vil sikkert vække den allerstørste Tilfredshed, idet den jo tager Sigte paa i nogen Grad at hæve den meningsløse Umyndiggørelse, som Kvinden for Tiden er Genstand for i privatretlig Henseende.

Jeg og mine Meningsfæller saa gerne, at vi gik et Skridt videre, og vi vilde endogsaa sætte stor Pris paa, om man straks gik til at omforme Lovgivningen saaledes,

at der i ingen Henseende byggedes nogen Retsforskel paa Kønsforskellen, men at Kvinderne, baade hvad Retsvæsen og Samfundets borgerlige Indretning angaar, lige-stilledes med Mændene, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise til det Forslag, som den socialdemokratiske Gruppe har tilladt sig at indbringe her i Tinget i denne Samling angaaende en Ændring i Grundloven, gaaende ud paa ogsaa at give Kvinderne politisk Stemmeret og derigen-nem Indflydelse paa Samfundets Styrelse.

Vi se imidlertid i det foreliggende Forslag et betydeligt Fremskridt paa et meget vigtigt Omraade, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige Ministeren Socialdemokratiets Støtte til Sagens Gennemførelse. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister, naar det foreliggende Spørgsmaal er løst, ogsaa ret hurtigt vil tage Initiativet til paa andre Punkter, f. Eks. Kvindens almindelige Retsstilling indenfor Ægteskabet, hvilket ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup), at imødekomme det glædeligvis stærkt voksende Krav fra Kvinderne om Ligestilling. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag paa det bedste.

Dinesen: Fra et Lægmandsstandpunkt er der ikke nogen videre Anledning til at komme nærmere ind paa det foreliggende Forslag. Saa vidt jeg kan skønne, er det et fortsat Led i de Bestræbelser, som nu gennem en lang Række af Aar ere udfoldede for at give Kvinder en Retsstilling, hvorved de jævntilles med Mænd. Og ved at gennemgaa Lovforslaget i Forbindelse med dets Anmærkninger, ser jeg ikke rettere, end at Ministeren her har bestræbt sig for at affatte Lovforslaget koncist og tydeligt i enhver Henseende.

Hvor vidt der kan være Anledning til at optage andre Spørgsmaal, saaledes som udtalt af det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), Spørgsmaal, som jeg efter at have hørt det ærede Medlem skal indrømme ere nøje beslægtede med de Spørgsmaal, som finde deres Afgørelse i det foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke udtale mig om, det er et Spørgsmaal, man maa lade afhandle mellem det Udvalg, som formentlig bliver nedsat om Sagen, og den højtærede Minister. Jeg skønner ikke rettere, end at der, som ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds udtalte, er al Anledning til hurtigst muligt at fremme det foreliggende Forslag.